

Църквата - постоянната Петдесетница

Автор Диоклийски митрополит Калистос Уеър
събота, 22 май 2010

Лесно е да възприемем Църквата преди всичко като Тяло Христово и да забравим за ролята на Светия Дух. Но, както вече казахме, в Своето дело между хората, Синът и Светият Дух взаимно се допълват и това важи както за еклесиологията, така и за другите дялове на богословието. Докато св. Игнатий казва: "Където е Христос, там е вселенската Църква", св. Иринеи пише също толкова вярно, че "където е Църквата, там е Светият Дух, и където е Светият Дух, там е Църквата". Именно, защото Църквата е Тяло на Христос, тя е също така

храм и жилище на Светия Дух. Светият Дух е Дух на свободата. Светият Дух не само ни съединява, но създава и безкрайното разнообразие на личности в Църквата: на Петдесетница огнените езици се "разделиха" и застанаха "над всеки по отделно" от присъстващите. Дарът на Светия Дух е дар на Църквата, но в същото време е и личен дар, съобразен с характера на всеки. "Има различни дарби, ала Духът е един и същ" (1 Кор. 12:4). Животът в Църквата не означава унищожение на многообразието сред хората, нито налагане на един безспорен и еднотипен образ на всички, но е точно обратното. Светците не само, че не проявяват някакво досадно еднообразие, но са развили у себе си ярка и отличаваща се личност. Глупаво е злото, а не светостта. В това се изразява накратко връзката между Църквата и Бога. Тази Църква - икона на Светата Троица, Тяло на Христос, пълнота на Светия Дух - е едновременно видима и невидима, Божия и човешка. Видима е, понеже се състои от конкретни общности, които живеят на земята. Невидима е, защото включва в себе си светците и ангелите. Човешка е, защото грешниците са нейните земни членове. Божия е, защото е Тяло на Христос. Няма разграничение между видимото и невидимото, между воюващата Църква и ликуващата Църква (според западната терминология), защото и двете са една единствена и постоянна реалност. "Видимата Църква, земната Църква, живее в пълно общение и единство с цялото Тяло на Църквата, чиято глава е Христос". Тя е мястото за среща на настоящия век и на бъдещия, като живее едновременно и в двата века.